

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 de avocatul Osoian Lilian în numele succesorului părții vătămate Simon Maria și de avocatul Domente Marin în numele inculpatului

Procopii Dorin XXXXXX, născut la
XXXXXX, originar din or.XXXXXXXXXX,
domiciliat în mun.XXXXXXXXXX,
str.XXXXXXXXXX, ap.xx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.11.2013 - 23.06.2016;
2. Instanța de apel: 26.07.2015 - 19.10.2016;
3. Instanța de recurs: 27.12.2016 - 01.02.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23 iunie 2016, Procopii Dorin a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Procopii Dorin a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 10 august 2011, ora 05.20, conducând automobilul de model „Volkswagen Passat”, cu n/î K DP 222, pe str.31 August 1989, din direcția str.Vlaicu Pîrcălab în direcția str.Tighina, ajungând la intersecția cu str.Mihai Eminescu, mun.Chișinău, ce constituia pentru el în cazul dat drum cu prioritate, acționând cu imprudență în privința eventualelor consecințe, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, și anume, pct.3, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră..., și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe cele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct.59 alin.(2) ce prevede că „la intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate”, nu a cedat trecerea și s-a tamponat cu automobilul de model „Renault”, cu n/î L AG 817, condus de Simon Andrei, care se deplasa pe str.Mihai Eminescu din direcția str.București în direcția bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, mun.Chișinău. În rezultatul impactului automobilele au fost proiectate

pe bordură, fiind deteriorate, iar șoferul automobilului de model „Renault”, Simon Andrei, a fost transportat și internat la „Centrul național științifico-practic de medicină urgentă”, unde ulterior, la 15 august 2011, a decedat.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul S.Osoian în numele succesorului părții vătămate M.Simon, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, invocând că, la baza hotărârii de achitare a inculpatului, instanța a pus doar declarațiile acestuia din urmă, pe care le-a considerat veridice, fără a da o apreciere obiectivă probelor prezentate de către acuzare, care pe deplin și direct demonstrează vinovăția lui D.Procopii care, ignorând cerințele Regulamentului circulației rutiere, a comis tamponarea, astfel hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de rând ce probele prezentate de partea acuzării dimpotrivă demonstrează vina inculpatului în cele incriminate;

- avocatul succesorului părții vătămate, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii de care a fost învinuit, invocând că vinovăția acestuia a fost dovedită prin totalitatea probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința primei instanțe, cărora instanța nu le-a dat o apreciere obiectivă; - martorul T.Cutureanu a dat declarații abia peste 6 luni de la accident, fără să răspundă cert la întrebări, astfel declarațiile ei urmau a fi apreciate critic; - instanța nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor cauzei; - inculpatul se deplasa pe drum secundar și era obligat să cedeze trecerea, iar imprudența neobservării automobilului părții vătămate nu constituie temei de achitare a lui; - admiterea integrală a acțiunii civile, dispunându-se încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 59758 lei, a prejudiciului moral în mărime de 440000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 12060 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, au fost admise apelurile procurorului și a avocatului succesorului părții vătămate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Procopii Dorin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Procopii Dorin în beneficiul lui Simon Maria a prejudiciului material în sumă de 14345,76 lei, prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei, în total 49345,76 lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Procopii Dorin, la 10 august 2011, ora 05.20, conducând automobilul de model „Volkswagen Passat” cu n/î K DP 222, pe str.31 August 1989, din direcția str.Vlaicu Pîrcălab în

direcția str.Tighina, ajungând la intersecția cu str.Mihai Eminescu, mun.Chișinău, ce constituia pentru el în cazul dat drum cu prioritate, acționând cu imprudență în privința eventualelor consecințe, ignorând prevederile Regulamentului circulației rutiere, și anume pct.3, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră..., și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe cele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct.59 alin.(2) ce prevede că „la intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate”, nu a cedat trecerea și s-a tamponat cu automobilul de model „Renault” cu n/î L AG 817, condus de Simon Andrei, care se deplasa pe str.Mihai Eminescu din direcția str.București în direcția bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, mun.Chișinău. În rezultatul impactului automobilele au fost proiectate pe bordură, fiind deteriorate, iar șoferul automobilului de model „Renault”, Simon Andrei, a fost transportat și internat la „Centrul național științifico-practic de medicină urgentă”, unde ulterior, la 15 august 2011, a decedat.

4.2. Instanța de apel, respectând prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, analizând și apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării reciproce, a constatat că vinovăția inculpatului D.Procopii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal și-a găsit confirmare.

Concluzia dată instanța de apel și-a bazat-o pe declarațiile:

- inculpatului, care a declarat că conducând automobilul de model „Wolkswagen Passat”, la intersecția str.31 August cu str.M.Eminescu, a staționat la semnul „cedează trecerea” și, asigurându-se, a continuat deplasarea, iar la jumătate de intersecție a fost lovit de o mașină de model „Renault”, strada nu era luminată și mașina de model „Renault” se deplasa fără a avea lumina conectată. Până la decesul părții vătămate, părinții săi i-au acordat tot ajutorul de care avea nevoie, iar după deces dânsul a acordat familiei ajutor în sumă de 28.000 lei;

- succesoriului părții vătămate, M.Simon, care a relatat că automobilul soțului era în stare bună, el permanent se deplasa la serviciu cu acesta, a menționat că inculpatul i-a acordat ajutor material în mărime de 18.000 lei;

- declarațiile martorului T.Cutureanu, care a declarat că traversând strada M.Eminescu de pe partea stângă, pe partea dreaptă, în perimetrul străzii 31 August, în momentul deplasării, din spate a trecut un automobil pe care nu l-a observat, din aceste considerente presupune că era cu luminile deconectate, ulterior a văzut un alt automobil la intersecția str.31 August 1989 cu M.Eminescu, care a staționat până la trecere și a pornit deplasarea înainte, iar după câteva clipe s-a auzit o bubuitură și un zgomot foarte mare în urma ciocnirii acestor automobile;

- declarațiile martorului V.Simon, care a indicat că automobilul tatălui său era în stare tehnică bună, el niciodată nu se pornea la drum dacă mașina avea careva probleme, ulterior s-a întâlnit cu inculpatul, acesta i-a propus bani pentru a-și retrage plângerea, dar el a refuzat;

și actele cauzei:

- procesele-verbale de examinare a locului faptei din 10.08.2011 cu tabelul fotografic, fiind fixate circumstanțele de fapt depistate în scurt timp după accidentul rutier;

- schița accidentului rutier, în care s-a fixat locul tamponării automobilelor;

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.1 din 02.05.2012, în care s-a constatat legătură cauzală directă dintre vătămările corporale și cauza decesului părții vătămate A.Simon;

- raportul de expertiză medico-legală nr.399 din 24.04.2013, conform căruia schimbările patologice ale inimii puteau într-o anumită măsură să contribuie dezvoltării infarctului miocardului și nu este în legătură cauzală directă cu survenirea morții lui A.Simon. Cauza morții a fost trauma gravă a capului și cutiei toracice și se află în legătură cauzală directă;

- raportul de expertiză auto-tehnică în comisie nr.4225 din 25.07.2013, cu fototabel, conform căruia s-a stabilit că automobilul de model „Renault” până la momentul producerii accidentului rutier nu a avut careva defecte tehnice, iar becul central destinat fazelor lungă/scurtă a luminii a farului din față stânga era în funcțiune;

- certificatul Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr.08/1236 1 din 11.10.2013, prin care s-a stabilit că la 10.08.2011 distanța vizibilității meteorologice a fost de 20 de km.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a apreciat aceste probe, dând prioritate declarațiilor inculpatului și a martorului T.Cutureanu, în pofida faptului că acestea nu coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate la faza urmăririi penale și în instanța de judecată.

De asemenea, instanța de apel a respins versiunea inculpatului, precum că dânsul nu se face vinovat de comiterea accidentului rutier, invocând că automobilul părții vătămate nu avea farurile aprinse, de rând ce probele aduse în sprijinul învinuirii, cercetate și verificate din punct de vedere a pertinentei și concludenței, dovedesc cu certitudine săvârșirea accidentului rutier din vina inculpatului, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta fiind o metodă de apărare și evitare a răspunderii penale pentru fapta comisă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului instanța a reținut prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de către D.Procopii, de persoana acestuia, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui și, apreciind aceste împrejurări, a conchis de a-i fixa pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, considerând-o drept una echitabilă, deoarece inculpatul poate beneficia de posibilitatea corectării și reeducării în condiții neprivative de libertate.

Referitor la acțiunea civilă, instanța a dispus încasarea din contul lui D.Procopii în beneficiul lui M.Simon a prejudiciului material în mărime de 14345,76 lei, a prejudiciului moral în mărime de 30000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei. Instanța a indicat că, urmează a fi încasat prejudiciul material doar în partea în care a fost confirmat prin bonuri de plată, în rest, acțiunea civilă urmează a fi respinsă, pe motiv că nu au fost prezentate probe certe în confirmarea

suportării cheltuielilor solicitate.

5. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare avocatul M.Domente în numele inculpatului și avocatul L.Osoian în numele succesorului părții vătămate M.Simon, care au solicitat:

- avocatul M.Domente, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea deciziei cu menținerea sentinței de achitare, pe motiv că instanța de apel nu a motivat suficient decizia de condamnare a inculpatului; - declarațiile inculpatului și a martorului T.Cutureanu sunt coerente și menținute la fiecare etapă a procesului penal; - nu există certitudine privind legătura causală dintre vătămările corporale și decesul victimei, deoarece după 2 ani de la producerea accidentului, cel de-al 3-lea raport de expertiză ajunge la concluzia faptului existenței legăturii cauzale între vătămările corporale și decesul victimei; - instanța de apel a condamnat inculpatul fără a administra probe noi care să răstoarne probatoriul din prima instanță;

- avocatul L.Osoian, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea deciziei în partea acțiunii civile cu încasarea de la D.Procopii a prejudiciului material în sumă de 59.758 lei, a prejudiciului moral în sumă de 440.000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 12.060 lei, invocând că conform practicii Curții Europene al Dreptului Omului, statul trebuie să tragă la răspunderea penală persoana care se face vinovată cu acordarea unei reparații civile corespunzătoare; - succesorul părții vătămate a indicat detaliat în ce consta acțiunea civilă, însă instanța neîntemeiat a admis-o parțial.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor ca fiind neîntemeiate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Drept temeiuri pentru recurs avocatul în numele inculpatului invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Potrivit textului recursului avocatului L.Osoian în numele succesorului părții vătămate M.Simon, recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dânsul consideră că instanța nu a motivat suficient hotărârea în latura civilă, admițând acțiunea civilă doar parțial, pe când urma s-o admită integral, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Colegiul constată că motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului părții apărării, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui D.Procopii în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea

infracțiunii imputate și că prima instanță corect a dispus achitarea inculpatului, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dat o nouă apreciere, alta decât cea făcută de prima instanță, probelor cauzei, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului D.Procopii în comiterea infracțiunii incriminate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, a audiat inculpatul, succesorul părții vătămate, martorii V.Simon, T.Cutureanu, și verificând probele materiale, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile inculpatului, succesorului părții vătămate, a martorilor și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la locul accidentului rutier din 10.08.2011 cu fototabel, schița accidentului rutier din 10.08.2011, rapoartele de expertiză medico-legală în comisie nr.1 din 02.05.2012; nr.399 din 24.04.2013, de expertiză auto-tehnică în comisie nr.4225 din 25.07.2013, certificatul Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr.08/1236 1 din 11.10.2013, probe care sunt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că lipsește legătura causală dintre eveniment și survenirea consecințelor manifestate prin decesul victimei, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar.

Argumentele părții apărării, precum că accidentul rutier nu a avut loc din vina inculpatului, dar a părții vătămate care se deplasa cu luminile stinse, se combat prin concluziile raportului de expertiză auto-tehnică în comisie nr.4225 din 25.07.2013, conform căruia s-a stabilit că automobilul de model „Renault” până la momentul

producerii accidentului rutier nu a avut careva defecte tehnice în sistemul de ghidare, frînare, suspensii, iluminare, iar becul central destinat fazelor lungă/scurtă a luminii a farului din față stînga era în funcțiune. Totodată, potrivit certificatului Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr.08/1236 1 din 11.10.2013, la 10.08.2011, distanța vizibilității meteorologice a fost de 20 de km, astfel că invocările, precum că inculpatul nu a putut vedea automobilul părții vătămate, nu pot fi reținute.

Nu pot fi reținute nici argumentele părții apărării, precum că nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorului T.Cutureanu, deoarece instanța corect le-a apreciat critic, pe motiv că acestea nu coroborează cu celelalte probe, inclusiv și cu declarațiile inculpatului, care a indicat că drumul nu era iluminat și nu a cerut numărul de telefon de la T.Cutureanu, pe cînd martorul a indicat că strada era iluminată de piloni și că inculpatul i-a cerut numărul de telefon și dînsa pe loc i l-a dat. Instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului și din motivul că aceasta a fost audiată în faza urmăririi penale abia peste 6 luni de la momentul accidentului, fiind constatat că dînsa îl cunoaște de mai mult timp pe inculpat, fapt ce denotă părtinirea declarațiilor date de către aceasta.

Instanța de recurs atestă că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Reținînd cele relatate, Colegiul constată că criticile invocate de recurent nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, pe motiv că hotărârea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciînd circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărârea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, încadrînd corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, aplicîndu-i

acestui a o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii norme penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Nu poate fi reținut nici dezacordul avocatului L.Osoian cu soluția instanței de apel în latura civilă, care consideră că instanța incorect a admis acțiunea civilă parțial, deoarece dânsii au prezentat probe care stabilesc cert mărimea prejudiciului material și argumente care indică la suferințele psihice suportate de succesorului părții vătămate M.Simon, prin ce s-au manifestat aceste suferințe morale, cât și cheltuielile de judecată, instanța diminuând esențial quantumul acțiunii civile, în raport cu materialele cauzei.

În ce privește prejudiciul moral dispus spre încasare de la inculpat în folosul succesorului părții vătămate în mărime de 30000 lei, Colegiul penal îl consideră unul echitabil, la care instanța de apel a ținut cont de prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin. (4) Cod de procedură penală, iar la determinarea quantumului acestuia, instanța a luat în considerație atât gravitatea suferințelor psihice a succesorului părții vătămate, cât și date obiective care certifică acest fapt, și anume nivelul suportării de către aceasta a suferințelor psihice în urma decesului persoanei apropiate (a soțului), luându-se în considerație gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Instanța de recurs ține să enunțe că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Privitor la volumul prejudiciului moral cauzat succesorului părții vătămate, Colegiul menționează că, deși este cert că aceasta, în urma decesului soțului, a suferit anumite prejudicii morale, totuși quantumul despăgubirii prejudiciului moral solicitat de la inculpatat este excesiv de mare, concluzie ce rezultă din practica judiciară privind aplicarea legislației referitor la încasarea despăgubirilor morale, cât și din faptul că prejudiciul moral parțial a fost recuperat prin însăși sentința de condamnare a inculpatului.

Colegiul penal apreciază că suma acordată nu este în măsură a compensa în întregime pierderea suferită, dar este în măsură a atenua urmările faptei, adică decesul soțului, moartea căruia a survenit nefiresc.

Referitor la stabilirea quantumului prejudiciului material, instanța de apel, ținând cont de probele prezentate în confirmarea acestuia, de bonurile fiscale anexate la acțiunea civilă, dar și de faptul că inculpatul a acordat succesorului părții vătămate M.Simon un ajutor material în mărime de 18000 lei, fapt recunoscut și de către aceasta din urmă, just a admis acțiunea civilă parțial, în sumă de 14345,76 lei. În rest, acțiunea civilă corect a fost respinsă, deoarece succesorul părții vătămate M.Simon, cu toate că a anexat la cerere lista cheltuielilor legate de înmormântare, nu a prezentat probe certe ce ar fi confirmat suportarea acestor cheltuieli (cecuri, bonuri de plată), așa cum nu au fost prezentate probe că avocatul D.Pîrvan ar fi acordat asistență juridică în cauza dată succesorului părții vătămate pentru care aceasta ar fi achitat suma de 7060 lei.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate avocatul L.Osoian în numele succesorului părții vătămate M.Simon și a avocatului M.Domente în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Osoian Lilian în numele succesorului părții vătămate Simon Maria și a avocatului Domente Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, în cauză penală în privința lui Procopii Dorin, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu